

Reglen paa de i Udskiftnings- og Hauge-
loven omhandlede Sager, „for saa vidt som
de ikke skulle behandles politiretsvis“, men
dette er i Realiteten ganske det Samme som
det her foreslaaede, som man kun har fundet
det naturligt at give en mere positiv
Form.

Til §§ 3 og 4.

De her foreslaaede Rettergangsregler
ere i det Væsentlige overensstemmende med
det af Lagthinget foreslaaede. De fleste af
dem stemme med den nugjældende Ret, og
kun med Hensyn til Besjendtgjørelsen af
Indkaldelser, der nu skal ske ved særlig For-
kyndelse for hver især af de i Sagen Inte-
resserede, hvilket selvfølgelig i de hyppige
Tilfælde, hvor et større Antal Personer skal
indkaldes, medfører stor Bekostning og Tids-
spilde, er det i Analogi med, hvad der ogsaa
i Kongeriget ved Lov om Landvæsenstom-
missioner af 30te December 1858 § 12 er
tilladt, foreslaaet, at det skal være tilstrække-
ligt, at Indkaldelsen besjendtgjøres ved Bæ-
ning til Kirketævne eller paa anden sædvan-
lig Maade i den eller de vedkommende
Bygder.

Efter Lagthingsforslaget skulde en Sags
Indbringelse for Landvæsenstommisjonen
altid ske inden 8 Uger, „efter at den Begiven-
hed er forefalden, der har givet Anledning
til Klagen“. Da det imidlertid ofte vil
være vanskeligt at paavise en saadan Be-
givenhed, vilde en saadan almindelig Be-
stemmelse være mindre heldig. I Udskift-
nings- og Hauge-loven er der heller ikke fast-
sat nogen Frist, inden hvilken Klagen skal
indgives, og Forholdet er formentlig det, at
en saadan Frist kun passer paa en enkelt
Klasse af Tilfælde, der uden Tvivl ogsaa er
den, Lagthinget nærmest har havt for Øie,
nemlig dem, hvor det er en Grandstævne-
beslutning, der paaankes. Til disse Tilfælde
er derfor Fristbestemmelsen her foreslaaet
indskrænket.

Til § 5.

De her i Righed med de nugjældende
Regler i Hauge-lovens §§ 82 og 90 fore-
slaede Bestemmelser ere uforandret optagne
fra Lagthingets Forslag. En Hjemmel for
Landvæsenstommisjonen som den her fore-
slaede til at afhøre Vidner havest ikke i
Loven af 30te December 1858 for det egent-
lige Kongerige, men for Færøerne gjælder
en tilsvarende Bestemmelse allerede efter
Hauge-loven.

Til § 6.

I Realiteten har man ogsaa her fulgt
Lagthingets med Hauge-lovens Regler stem-
mende Forslag.

Til § 7.

Her foreslaas de samme Regler med
Hensyn til Begjæring om Appel, Indkaldelse
og Forkyndelse som ved Underinstansen,
dog at Forkyndelsen om Sagens Appel
selvfølgelig tillige skal ske for de Landvæsen-
kommisjonsmedlemmer, der have deltaget i
Sagens Paakjendelse i første Instans. Be-
stemmelsen om, at Appelbegjæring skal led-
sages af Aktsbeskrivelse af Landvæsen-
kommisjonsforretningen, findes ikke i Lag-
thingsforslaget, men er optagen efter Ind-
stilling af Amtmanden og stemmer med,
hvad der i Kongeriget forlanges ved Appel
af Landvæsenstommisjonskjendelser.

Til § 8.

De her indeholdte Regler for Sagernes
Behandling ved Overlandvæsenstommisjonen
stemme ganske med de nugjældende Bestem-
melser i Hauge-lovens §§ 87 og 88 og med
Lagthingsforslaget, der kun er omredigeret.

Til § 9.

Man har her overensstemmende med
Lagthingets Forslag optaget den Regel i
Kongerigets Landvæsenstommisjonslov § 21,
at Spørgsmaalet om Overlandvæsenstom-
misjonens Kompetence kan indbringes for
Høiesteret.

Til §§ 10 og 11.

Der har paa Lagthinget været megen
Dissens om Størrelsen af den Godtgjørelse,
der skulde tillægges Kommisjonens Med-
lemmer, men man er tilsidst enedes om 2 Kr.
daglig. Ved den saaledes foreslaaede For-
høielse af den Godtgjørelse af 64 St. dag-
lig, der er tillagt Medlemmerne af de nu-
værende Udskiftningskommisjoner, som for-
mentlig i hvert Fald ikke er for stor, har
man ment at kunne blive staaende. Det
samme Bederlag foreslaas tillagt tilkaldte
Sagkyndige og Vidner, der drages fra
deres Bærning. Et Forslag af Amtmanden
om, at der endvidere skal indredes Gebyrer
efter Sportelreglementet til lige Deling mel-
lem Kommisjonens Medlemmer for Udste-
delse af Indkaldelse, Sagens Anhængig-
gjørelse og Optagelse til Kjendelse har man
derimod ikke kunnet tiltræde. Noget Sig-
nende gjælder ganske vist nu efter Hauge-
loven, men i Lov 30te December 1858 er
der ikke fastsat saadanne Gebyrer, og da de